



*Max Ulrich Klinker*

*Flyver i natten*

*231 sider*

*Hovedland* På forskellige niveauer er det træls, at Max Ulrich først er begyndt at skrive i en moden alder. Talentet er stort. Men der var andre ting i livet, der skulle prøves af og være på plads, før tasterne kaldte.

Fair nok. Det er jo set før. Vi sidder så her med en udgivelse, hvor dialogerne er ualmindeligt lækre, skarpe, formfuldente, veldrejede og vedkommende.

Her har Max Ulrich en stor styrke, ligesom han er fantastisk til at beskrive detaljer, aktuelt i flyveverdenen, om crashlandings, fuel, hangarer, lastemænd, baner, cockpit, flaps og, hvad ved vi. Altsammen som om vi nærmest er til stede. Videre er Max god til at bygge en spænding op, sådan lidt mere end det sædvanlige, idet læseren får at vide, at scenariet delvist er bygget op over en havarirapport. Noget der skete for nu længe siden . . .

Av for søren da, så bliver vi endnu mere grebet, fordi Max selv har gjort tjeneste ualmindeligt mange år som pilot.

Helt sikkert er det, at med lidt træning ville han kunne lave en spændingsroman udelukkende båret frem af dialoger. Og være blevet en af tidens helt store spændingsforfattere.

Bogen handler om en ung Gustav, der lever sit løsslupne liv med kvinder, sjov og ballade, kører rundt i rød MG, er rigtig meget optaget af fart og spænding, og er metaforisk meget optaget af, hvad der sker i verden lige nu. Han er flyvende - også bogstaveligt -, idet han er free lance pilot. Han får en opgave, en ganske risikabel opgave, skal det vise sig, hvor han får besked på at flyve fra Kastrup til Rønne.

Det skulle han set i bakspejlet ikke have gjort.

Overisning er et af de helt frygtede fænomener indenfor luftfart, og det er, hvad Gustav flyver ind i. Vi følger dramaet før, under og efter, og det er ikke kedeligt.

På mange måder er bogen et tilbageblik over et levet liv, der heldigvis ikke er slut endnu.

Sprogets skarpe tænder er hvæsset, ligesom research og datoangivelse er helt på plads. For sjov har vi checket, om ugedagene holder med de angivne datoer i bogen. Og det gør de.

Hvilket gør bogen dramatisk på en aktuel måde. Man er med her og nu, hvor det sker.

Det står i fin tråd med det liv, forfatteren ønskede at leve i sine unge dage. Nu og her. At han vil videregive glæden og livets essens ved at være til sted her og nu. Hvad vi jo et sted alle gør.

Ingen tvivl om at som pilot er det vigtigt i mange situationer at have være en fiber spændt for at klare situationer, der opstår her og nu.

Den egenskab formidler Max Ulrich flot til os, og på den måde øser han ud af visdommen fra sit eget liv. Tak for en fin bog. Og uden at lægge pres på dig. Alt skal have sin tid: Vi ser gerne mere spændingslitteratur fra din hånd.